

ydelse og dobbelt statsborgerskab konkluderer, at retten til sociale ydelser følger retten til lovligt ophold og ikke statsborgerskab. Der er således en generel tendens til, at retten til sociale ydelser ikke er bestemt af statsborgerskab, men af lovligt ophold.

For så vidt angår den danske lovgivning har Velfærdsministeriet over for Integrationsministeriet oplyst, at tilkendelse af velfærdsydelse på det sociale område som udgangspunkt ikke er betinget af dansk statsborgerskab, hvorfor dobbelt statsborgerskab ikke har betydning for retten til at modtage velfærdsydelser på det sociale område efter den danske lovgivning.

6.7 Lovkonflikter på det familie- og strafferetlige område

Kun enkelte af de adspurgte lande har berørt ministeriets spørgsmål vedrørende lovkonflikter på det familie- og strafferetlige område som følge af dobbelt statsborgerskab.

Østrig påpeger, at der kan forekomme problemer som følge af, at personer med dobbelt statsborgerskab kan være registreret med forskellige navne i de lande, hvor vedkommende er statsborger, og at det således kan være vanskeligt at identificere vedkommende. Østrig påpeger endvidere, at der kan forekomme lovkonflikter på det skatteretlige område, men at dette til dels kan undgås ved at indgå internationale aftaler om skattebeskatning.

Holland bemærker, at begrænsning af tilfælde af dobbelt statsborgerskab kan sikre, at der ikke opstår situationer, hvor en person med dobbelt statsborgerskab er underlagt modstridende lovgivning i flere lande. Holland bemærker i den forbindelse, at den hollandske lovgivning indeholder bestemmelser om, hvordan eventuelle konflikter på det privatretlige område skal afgøres.

Endelig bemærker Sverige, at det er landets erfaring, at lovkonflikter på det familie- og strafferetlige område sjældent forekommer. Også Island bemærker, at landet ikke har oplevet problemer som følge af lovkonflikter i forbindelse med personer med dobbelt statsborgerskab.

Den norske regering anførte som en af begrundelserne for ikke at følge det norske ekspertudvalgs anbefaling om at tillade dobbelt statsborgerskab i forbindelse med naturalisation, at dobbelt statsborgerskab kan vanskeliggøre strafforfølgning. Den norske regering anførte i den forbindelse, at dobbelt statsborgerskab kan med-

virke til at nedbryde grænserne mellem landene, og at dette kan medføre negative konsekvenser i forhold til internationalt politisamarbejde, eksempelvis vedrørende beslaglægning af pas som fængslingssurrogat samt samarbejde om at hindre børnebortførelser.

For så vidt angår den situation at en person med dobbelt statsborgerskab, hvoraf det ene er dansk, begår en forbrydelse i Danmark og herefter flygter til det land, hvor vedkommende også er statsborger, har Justitsministeriet over for Integrationsministeriet oplyst, at der kan opstå spørgsmål om, hvorvidt vedkommende kan udleveres til Danmark med henblik på retsforfølgning.

Justitsministeriet har oplyst, at hvis det pågældende land er medlem af Den Europæiske Union, vil udlevering af egne statsborgere kunne ske efter reglerne i Rådets rammeafgørelse (2000/584/RIA) af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne (gennemført i dansk ret ved lov nr. 433 af 10. juni 2003). Justitsministeriet har endvidere oplyst, at Justitsministeriet ikke er i besiddelse af samlede oplysninger om, i hvilket omfang lande uden for EU tillader udlevering af egne statsborgere.

Endelig har Justitsministeriet oplyst, at Danmark i stedet for at anmode om udlevering af en person fra et andet land efter omstændighederne vil kunne anmode det pågældende land om at overtage retsforfølgningen fra Danmark, jf. nærmere reglerne i lov nr. 252 af 12. juni 1975 om overførsel til et andet land af retsforfølgning i straffesager, og jf. den europæiske konvention af 15. maj 1972 om samme emne. Det pågældende land vil imidlertid i visse tilfælde kunne afslå at overtage retsforfølgningen.

En person med dobbelt statsborgerskab, herunder det ene dansk, vil således efter omstændighederne kunne unddrage sig retsforfølgning for en forbrydelse begået her i Danmark ved at flygte til sit andet hjemland, hvis dette land ikke har mulighed for eller ønsker at udlevere egne statsborgere eller at overtage retsforfølgningen.

7. Dobbelt statsborgerskab og national sikkerhed

Spørgsmålet om national sikkerhed og dobbelt statsborgerskab er indgående behandlet i den svenske betænkning. Det nævnes i den svenske betænkning, at et af argumenterne mod dobbelt